

Sverrigs Exempel og gav der nogle statistiske Oplysninger, som ganske vist vare af den Natur, at de nok kunde vække nogen Tvivl om, hvorvidt Sukkerroedyrkingen med den dertil hørende Industri overhovedet hører hjemme i Sverrig. Jeg tror imidlertid efter det Kjendskab, jeg har til de svenske Forhold, at paa de Egne, hvor Roesukkerfabrikationen overhovedet kan trives, nemlig den sydlige Del af Staane, og ikke saaledes som man har forsøgt ved Stockholm, Wadstena eller Galmstad, thi der er Klimaet ganske vist ikke saa godt, vil det sikkert vise sig, at denne Fabrikation ikke alene kan bestaa, men endog give gode Renter. Endel af de mindre heldige Oplysninger, som den høitærede Minister fremkom med, skrive sig fra, at den vigtigste Sukkerfabrik i Sverrig, ved Landskrona, er brændt. Det har naturligvis bevirket, at medens den har ligget stille, har der ikke kunnet produceres det samme Quantum Sukker i Sverrig som tidligere. Det er ogsaa ganske sikkert, at den vil blive nedlagt og forvandlet til et Raffinaderi, men det er ikke af økonomiske Grunde; det er væsentlig kun, fordi der fra Autoriteternes Side — navnlig fra Bygningsautoriteternes Side med Hensyn til Kloaker og deslige — lægges dem saa store Hindringer i Veien, at man foretrakker ikke at bygge Fabrikken op igjen, men det er ingenlunde, fordi denne Fabrik ikke har betalt sig; tværtimod, den har, saa længe den har bestaaet, bevisligt givet et aarligt Netto-Udbytte af 6 til 12 pCt., og hvad der er mærkeligere er, at dens Aktier, der oprindeligt ere udstedte paa 1,500 Kr., for Diebliffet have en Værdi af 3,400 Kr., altsaa af over det Dobbelte. Det er et Bevis for, at denne Fabrikation i Sverrig har været drevet med Fordel. Der er endnu et andet Bevis fra Landskronaegnen, som jeg skal tillade mig at anføre, fordi det i saa høj Grad stadfæster, hvad jeg tidligere tillod mig at sige om Jordernes Grundforbeding. I denne Egn, der oprindeligt er mager og sandet, er Forpagtningsafgiften for Diebliffet 75 Kr. pr. Td. Land, medens den f. Ex. ved Helsingborg, hvor Jorderne som bekendt ere meget bedre, for Diebliffet ikke er mere end 35 a 40 Kr. pr. Td. Land. Det er et Bevis paa, at den i og for sig mindre gode Jord er ved den fortrinlige Behandling, som Sukkerroedyrkingen medfører, bragt op til en Værdi, der er dobbelt saa stor, som den i og for sig bedre Jord ved Helsingborg har. Det er dog en Kjendsgjerning, som det vel er værd at lægge Mærke til. Jeg skal ikke tillade mig at udtale mig videre om denne Sag. Jeg antager, at den vil blive henvisst til et Udvalg, der saa vil søge de Oplysninger, som endnu maatte savnes.

Formanden (R a b b e): Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Buff: Naar jeg har bedet om Ordet for en kort Bemærkning for at svare paa den personlige Henvendelse, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Zuel) gjorde til mig, kunde jeg som Landmand jo gjerne begynde med at give ham Attest for, forsaavidt den havde noget at betyde, at han ikke forstaa sig paa Agerbruget, ligesaavel som jeg ikke skulde forstaa mig paa de andre Forhold, han nævnte; men det tror jeg dog ikke vilde bevise Noget. Naar imidlertid det ærede Medlem særlig hævdede den udmærkede Tilstand, hvori Sukkerroedyrkingen vilde bringe Landet og i den Henseende hentebe Exempler fra Frankrig, saa tror jeg dog at turde sige til det ærede Medlem, at, naar han med Hensyn dertil talte om, at de klimatiske Forhold ingen Betydning havde, vil vistnok — det tror jeg virkelig — hver eneste Landmand her i Salen være enig med mig i, at de klimatiske Forhold have den allerførste Betydning for Agerbruget. (Zuel: Ja, naturligvis). Ja, men saa kan jeg virkelig ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem, efterat han har sagt, at det kan gaa i Frankrig, som ligger meget sydligere end Danmark, kan sige, at de klimatiske Forhold ikke have mindste Betydning. (Stemmer: Det er en Misforstaaelse). Derfor jeg har misforstaaet det, beider jeg om Undskyldning, men, naar det ærede Medlem siger til mig, at jeg ikke forstaa mig paa vore Samfundsf forhold, saa tror jeg, at det ikke er uden Grund, at jeg siger til ham, at han ikke forstaa sig paa Landbruget. Det er jo anerkjendt fra alle Sider, at denne Sag ikke er nogen politisk Sag, men derimod en Sag, hvorom Folk, som ellers kunne være enige paa andre Omraader, kunne være uenige eller omvendt, og maaste derfor den høitærede Formand vil tillade mig at oplæse et Par Ord af den Forhandling, som er foregaaet i Landstinget, hvor den daværende Ordfører, Nationalbankdirektør Ulfing, udtalte sig om denne Sag, navnlig om de sociale Forhold, som følger: „Et æret kongevalgt Medlem (Neergaard), som er Medlem af Udvalgets Mindretal, har lagt en ganske overordentlig Vægt derpaa, at der er forskjellige Meddelelser, i Kraft af hvilke Indspørelsen af Sukkerroedyrkingen og Roesukkerfabrikationen i Udlandet skal have medført en særdeles betydelig Udvipling af Agerbruget og Fremme af Befolkningens Velstand. Jeg tvivler ingenlunde paa, at de Meddelelser, der i den Henseende ere givne, ere fuldstændig paalidelige. Det er Noget, der ganske vist vil finde Sted allevegne, at, hvor en stor Industri pludselig reiser sig, der udbreder den strag Velstand rundt omkring. Spørgsmaalet er kun, hvor længe denne Tilstand vil holde sig, om denne Industri vil vedblive at kunne have den behørig Fremgang og vil vedblive at kunne trives. Paa den anden Side kan jeg ikke lade ubemærket, at der ogsaa er Meddelelser om, at Roesukkerindustrien paa sine Steder i Tydskland har frembragt